

[Mój uśmiech...]

STANISŁAW WYSPIAŃSKI

[*Mój uśmiech...¹*]

Mój uśmiech nie szczery —
nie ludź się — patrzę śmiało?
skąd? — gdy raczej mi przystało
do ziemi przykuć wzrok. —
Nie wierz temu: to manieri
zwykłe — kłamstwo co krok.
Myśmy tak się z nimi zżyli,
że nam zdaje się konieczne,
i daremno kto się sili
być sobą — to zbytuczne.
Czy zechce mi kto tłumaczyć:
nie rozumiem, co ma znaczyć:
ja nie zdaję sobie sprawy
z tego drżenia — z tej obawy,
co obsiadła moją pierś —
co wstrzymuje serca bicie
żywsze — co mi każe kryć
uczucia święte ognia,
wysmiewa swobodną myśl. —
Zapał, marzenia dziecinne
jak lilie, białe niewinne
pognie,
połamie, podepcze —
rozpaczną myśl
szydlerczo w ucho szepcze,
otuchę mi odbiera,
że nie wiem czy potrafię żyć
nieskalany —
poniewiera
wszystko com ukochał wprzód
rozwiewa w mgły —
nieubłagany
wątpieniem sięga tam, gdzie świecisz ty
nadziei słońce,
a w oczy rzuca brud —
podłości pełne czary
każe mi pić —
z mej duszy chce ofiary,
każe mi żyć. —
Gdzież obrońcę?
Czy zechce mi kto tłumaczyć?
bo ja nie wiem co ma znaczyć,
że mnie serce boli —

Obyczaje, Fałsz

Niewola, Zwątpienie

¹*Mój uśmiech...* — wiersz powstał w Korabnikach pod Krakowem na przełomie 1888–1889 r. [przypis edytorski]

tęsknię — w oczach łzy,
wszak nie może być inaczej:
nigdy lepszej nie znał doli —
czemuż, za czym tęskno mi?
Pierś, jak harfa rozstrojona
ze słabych skuta stron:
gdy chcę dobyć silny ton
każda strona
się rwie
i krwawi się.

Muzyka, Krew

Wszystkie zasoby Wolnych Lektur możesz swobodnie wykorzystywać, publikować i rozpowszechniać pod warunkiem zachowania warunków licencji i zgodnie z *Zasadami wykorzystania Wolnych Lektur*.

Ten utwór jest w domenie publicznej.

Wszystkie materiały dodatkowe (przypisy, motywy literackie) są udostępnione na *Licencji Wolnej Sztuki 1.3*. Fundacja Wolne Lektury zastrzega sobie prawa do wydania krytycznego zgodnie z art. Art.99(2) Ustawy o prawach autorskich i prawach pokrewnych. Wykorzystując zasoby z Wolnych Lektur, należy pamiętać o zapisach licencji oraz zasadach, które spisaliśmy w *Zasadach wykorzystania Wolnych Lektur*. Zapoznaj się z nimi, zanim udostępnisz dalej nasze książki.

E-book można pobrać ze strony: <http://wolnelektury.pl/katalog/lektura/wyspianski-moj-usmiech/>

Tekst opracowany na podstawie: Stanisław Wyspiański, *Pisma pośmiertne*, II. *Wiersze*, fragmenty dramatyczne, uwagi, Kraków 1910.

Wydawca: Fundacja Nowoczesna Polska

Publikacja zrealizowana w ramach projektu Wolne Lektury (<http://wolnelektury.pl>). Reprodukacja cyfrowa wykonana przez fundację Nowoczesna Polska z egzemplarza pochodzącego ze zbiorów Elizy Hetkowskiej. Utwór powstał w ramach "Planu współpracy z Polonią i Polakami za granicą w 2014 roku" realizowanego za pośrednictwem MSZ w roku 2014. Zezwała się na dowolne wykorzystanie utworu, pod warunkiem zachowania ww. informacji, w tym informacji o stosowanej licencji, o posiadaczach praw oraz o "Planie współpracy z Polonią i Polakami za granicą w 2014 r."

Opracowanie redakcyjne i przypisy: Katarzyna Dug, Marta Niedziałkowska, Paulina Choromańska, Piotr Ostrowski.

Wesprzyj Wolne Lektury!

Wolne Lektury to projekt fundacji Wolne Lektury – organizacji pożytku publicznego działającej na rzecz wolności korzystania z dóbr kultury.

Co roku do domeny publicznej przechodzi twórczość kolejnych autorów. Dzięki Twojemu wsparciu będziemy je mogli udostępnić wszystkim bezpłatnie.

Jak możesz pomóc?

Przekaż 1,5% podatku na rozwój Wolnych Lektur: Fundacja Wolne Lektury, KRS 0000070056.

Wspieraj Wolne Lektury i pomóż nam rozwijać bibliotekę.

Przekaż darowiznę na konto: [szczegóły na stronie Fundacji](#).